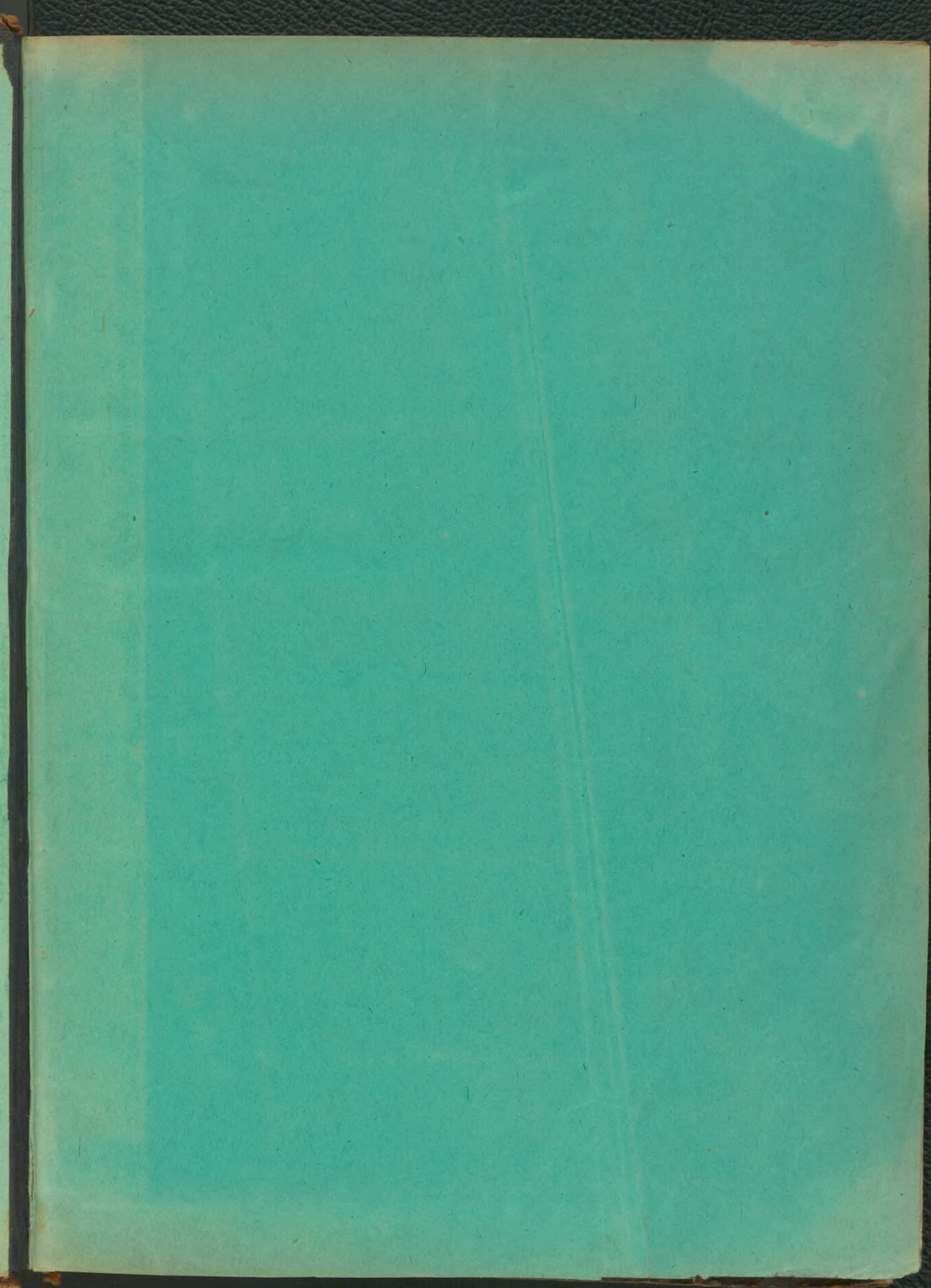

1787

5X 3

2. 3. Վաշնակցութիւնը, հետաքրքիրով այս թերթը ստացում է, որ ստիպւած չէ, որ անհետաքրքիր օրերը, օրերը անհետաքրքիր, որ, և միջի աշտոյ, կը պարզաբան զաշնակցութեան ծրագիրը:

Կուրս սկսուած է

Կուրս ազատութեան համար, կուրս գոյութեան համար:

Մի կողմից գործող աշխատող հայ ժողովուրդը, միւս կողմից, ուրիշ ցղուելու ապահոված, քաջքայլով թուրք կառավարութիւնը, - ահա կուրսները:

Աստուծոյ կուրսը այժմանից յուսահատեցնում է թերահաւատներին: «Կորս հարցնում են, և ինչ կարող է անել հայը, ոչ թնդանթում ունի, ոչ զօրք, ոչ պաշտպան»:

Աւելորդ թերահաւատութիւն: Ժողովրդական կուրս ժամանակ՝ թնդանթը - ժողովրդի զգացմունքն է, զօրքը - ինքը ժողովուրդը պաշտպանները - ժողովրդի միութիւնը:

Այս ժողովուրդը միայն է և պատրաստ կուրսուողներով միեւնոյն վե՛հ զգացմունքով, - այլ ան՝ ուրիշ չարժէ ոչ թշնամու զօրք սնանք, ոչ թնդանթը, և ոչ օտարի պաշտպանութիւնը:

Ապստամբուած ժողովուրդը առասպելական եօթգլխանի վիշապ է: Կը կտրես նքս մի գլուխը, տեղը կը բռնի երկուսը: Ժողովրդական ազատութիւն ձնշելը՝ հոգեհոգեհոգի է: Կը ձնշես ապստամբութիւնը մի տեղ, նա կը պայթի մի ուրիշ տեղ: Իսկ երկրորդ օրը՝ թէ այս տեղ և թէ այն տեղ: Ահա թէ ինչու այդ շարժումը յուսահատ է մեզ համար, վտանգաւոր թշնամու համար:

Հայ ժողովուրդը սկսել է մի մեծ, սուրբ կուրս: Այդ կուրս մէջ մտնում է ամբողջ ազգը: Թշնամին պատրաստ վել է: Մի կողմից ձնշումն է սահմանում, իսկ միւս կողմից՝ ժողովրդի գիմարութեան ոգին: Ահա փաստերը:

— Թեւեռաց կառավարութիւնը շուրջ չի ուզում հայերի պահանջները, նա շարունակ լատտայիում, ձեռնում, արտոյում և նեղում է ամեն մի հայի: Պոլսից սկսած մինչև Ս. ան, Բագուից մինչև Թաւրիզ հեղեղել է իր լրտեսներով, լրտեսներ հայ հոգեւորական շրջանի, լրտեսներ բանտերում հայ քաղաքական յանցաւորների գիմարի տակ: Նա դիմում է քրդերին և թուրքերին հայերի շարժումը արժատախիւ անելու համար: Նա արտոյում է իջնախանի, գծուարացում է ամէն մի օտարաշխատակի համար: Թուրքիա մտնելը: Նա զօրով ստիպում է հայերին շնորհակալական ուղեւորներ ստորագրել: Նա պաշտպաններ է օտարութե օտար տեղութիւնների և թէ՛ հայերի մէջ: Զիններ, օրինակ, այն լուրը, որին դժուարացում ենք հաստատել, թէ Թուրք կառավարութիւնը համարում է ինչ-...

քիտի հետ յիշե՛ք զաւաճան պատրիարքին, Պօլսոյ Էֆէնդիներին ուղերձը: Մամբրէ վարդապետի մատնութիւն չէր: Զլ մտնում է Ս. վիտիւնի գործելի մեղաւ:

Ասկայն չը նայելով այդ բոլոր անյաջող պայմաններին և թեւեռաց կառավարութեան կողմից սաստկացող «ձնշումներին» շարժումը չի կանգնում և աւելի ու աւելի իւր սլմասներ է ձգում հայ ժողովրդի մէջ, որի ոգեւորութեան չափի մասին գաղափար են տալիս հետեւեալ փաստերը:

— Ասնում ընդհարումն է պատահել հայերի և թուրքերի մէջ: Մեզ գրում են, որ երկու կողմից մօտ 30 հոգի սպանվել են: Թուրք կառավարութիւնը ստիպում է այդ տեսակէն ընդհարումները, որովհետեւ կարծում է թէ զարեղ հարուր հայկական սպասմանութեան սկիզբն է:

— Մեր ներկայացուցիչները անգլիայում են մեզ, որ Ս. անում փորձ փորձեցին սպանել մի հայի, որ առաջ փախչում է եղել և այժմ ոտակալ լինելով՝ ռուսիւ է լրտեսութիւն անել: Այլ բը մահացու չէր: Այնուամենայնիւ պաշնել նրան և նրա հետեւիներին:

— Մեզ հաւորդում են Կ. Պօլսից, «Վաւառացի հայերը, համալնները, կը պատրաստվին մի բողոք ներկայացնել Պատրիարքին, որ նա յետ սուս իր հրաժարական, ստեղծելով ընդհանր ժողովի լրտեսները և պատիւը: շարկ կայ Պատրիարքին յիշեցնելու Գում-Պափուի ղեկավար, բոտ օրում, ինչպէս կը տեսնուի, նա թոյլ յիշողութիւն ունի:

— Ժողովրդի հասարակ դասակարգից ամէն օր կամաւորներ են դուրս գալիս, որոնք հայրենիքի ազատութեան են ռազմա ծառայել: Թէ ինչպէս է վերաբերվում ժողովուրդը ղեկի աղ կամաւորները, գաղափար կարող է տալ հետեւեալը: Ասէմ աշաղիտ քաղաքներից մէկում մի կամաւորի թնդումն էր: Երկուցում տեղ գցելու տեղ չը կար: Երբ ներկայ եղողներից մէկը սկսեց ծառ լուսել և արտասանել հետեւեալ խօսքերը. «Հաճեցաւ լը աշատաւի ազատութեան կամաւոր զինուոր էր, ներկայ եղող բազմութեան ոգեւորութիւնը սաստկացաւ: Կազմող երկուցուց զուրս բերելիս ամենքը միմեանց ձեռքից ին իւրում: Ժողովուրդը զազաղին հետեւեց մինչև գերեզմանատուն: Երբ զազաղ պետք է գերեզման իջնեցին, մտնեցաւ մի արհեստաւոր, որի որդին նոյնպէս կամաւոր էր եղած և մի ընդհարման ժամա-

Ա) ԻնՖՆտ. ՏՊ. ա. ՏԹԿԵԴԻԿԱՆԶ՝ Ազատ Տպագան.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on aged, slightly discolored paper. The script is dense and fills most of the page, with some lines appearing to be part of a list or a series of entries. The handwriting is characteristic of the 17th or 18th century. There are some faint markings and what appears to be a small circular stamp or seal on the left side of the page. The overall appearance is that of a well-preserved but clearly old document.